

# Sermo

# XCVIII

de quo Christus vbi supra. Intrare tecum non solum ex hominibus sed etiam ex thronis. dignationibus. principatibus. potestibus conotatum est. De hac societate dicit Cyprianus in epistola. Cur inquit non per paramus et currimus ut patriam nostram videre et parentes nostros salutare possumus. Magnus enim numerus charorum ibi nos expectat. et parentum et fratrum et filiorum et aliorum copiosa turba nos desiderat iam de sua incolumente secura adhuc de nostra salute sollicita. sed horum cōspectum et amplexum venire quanta et illis et nobis erit licita. Tercio de cōtinuo bartum nuptiarum septem sunt videntia. Primo de ipsius cōtinui gloria et eternitate. nam necesse est ipsum eternum esse quod celebratur in regno celorum eterno cuius regni non erunt finis. Iacobus. 1. De eius eternitate dicit Augustinus. O vita vitalis dulcis et amabilis et semper memorabilis. vbi summa securitas. secura tranquillitas. tranquilla fecunditas. et cūda felicitas. felix eternitas. felix beatitudo. et beatitudine sine fine. Et alio lib. psologo. li. xliij. In illo. scilicet cōtinuo celesti est longa et salubris vita. Ibi enim est sana eternitas. quod insit in perpetuum vivent. et apud dominum est merces eorum. scilicet vita eterna. Secundo de istius cōtinui excellentia et dignitate dicit Bernardus. Merces sanctorum et gaudia in illo regno et gaudio eterno tam magna sunt quod non possunt numerari. tam copiosa sunt quod non possunt estimari. immo rati excellētissima sunt quod paravit deus in illo regno vel cōtinuo diligētibus se. Quia ipse dominus cōtinui dicit quod oculus non vidit talia nec auris audiuit nec in corbois ascēdit. Tercio de eius abundantia et ubertate. De quod Bernardus. ser. xliij. super Cantus. In illo regno et cōtinuo meridianu erit cādor lucis eternalis. amētias vernalis. abundantia autūnalis. requies hysmalis. immo deus bonū infinitū querit se omnibus incolis illius regni et cōtinui istius mense quantū quilibet capax est. Unde ipse imple impletus sensus interiores maximis delectationibꝫ. erit enim deus speculū vissut. cythara auditui. mel gustui balsum olfactui. flos delectabilis tactui. vbi dicit Augustinus. Laudet et carmina non deerunt. p̄mita non deficiet. ibi nihil quod amabis deerit. nihil desiderat quod non assit. ibi deus sine fine videbit. sine fastidio amabis. sine fatigatio et laudabit. Quartu de his. vñus leger charitatem societate dicit Augustinus. li. psolo. c. xliij. Existentes in illo regno et pūnto diligunt deum. p̄ seipso. quod illi illū et seipsum in illū. et ille se et illos seipm. quod oībꝫ erit una voluntas. quod nullus erit eius nisi dei voluntas ideo erit omnibꝫ plena concordia et ideo sicut illi nolunt aliud quod illi. ita et illuvult quicquid illi volunt. et filii dei et dij vocabunt et concordant deus eos super omnia bona sua. Ibi quisque desideramus et quicquid amamus. Hec ille. Quinto de huius autem gaudiosa locūditate dicit Augustinus. vbi s. Gaudium illud quale autem quantum est bonum certe quantum utique unus diligit alium tanto de eo gaudebit. In illa perfecta charitate innumerabilitas angelorum et hominibus nullus diligit alium. Et seipm. non aliter gaudebit quisque per singulis quod seipso. Sexto de ipsius autem mensa et satietate dicit dominus Luce. xxij. Ego dispono vobis sicut disponit mihi et. Dicit Beda in glosa. Mensa pro-

sita omnibus sanctis ad fruēdū est gloria celestis vite qua qui esurunt sunt iusticiā satiobuntur fruendo desiderato gaudio veri boni. Verum autem bonū solum est in quo rō oīs boni quod est solus deus. qui essentialiter bonus est. et in illo solo p̄fecta satietas est ac beata. De hac mensa et satietate loquitur Hugo super. viij. angelice hierarchie dicens. Una est refectione et vnu alimentū in mensa dei non est nisi vnu quod apponit. sed noli contemnere satietas multa ibi. Satiabor inquit. Propter. cum apparuerit gloria tua. Vnu est enim bonū quod preparauit deus. sed in illo bono omne bonū est. vna et refectionem. vnu cibū. vnum ferculum. vnu panē habentem omnne delectamentū suavitatis preparauit nobis deus. Igis vnum est necessarium quod vere reficit. quod ibidez sic probat. Multa in hoc mundo sunt. et oīa illa coherbois satiare non possunt. ut experientia docet. vnum autem est bonū. et hoc solum cuius p̄ceptū satietas inuenit. Septimo dominus prius sobria ebrietate dicit Bernardus. Rediutus corpibus restitutis in vita immortalis inebriamur mira plenitudine exuberantes post resurrectionem tanqz turrim. Et merito inebrians qui ad nuptias agni introduci merentur. edetis et bibentes sup mensam illius in regno sapie. sed quod nos producunt Iesus inuitas.

Dñica. xxij. post trinitatis. Sermo. j.

## Kat quidam regulus

cuius filius infirmabat capernaum. Job. iiiij. dicitur. Naturaliter delectant horti regales. sed contra perturbant carceres. quod rem in eadem ducunt vitam homines in hortis regalibus et sedentes in carceribus. nam primi letantur secundum tristantur. Figura primi patet de horto mirabili regis assueriti in quod ut dicit scholastica hystoria erat vallis cuius stipites erant argentei. palmites vero aurei. botri vero ex gemmis auro insertis. In hoc horto celebravit rex quinque cum suis subditis et septem diebus cum magna leticia. ut habeat Hester. j. Figura secundi habet Gen. xl. de carcere in quem posuit erat pistor et pincerna regis pharaonis. quod dicit ibidem quod peccantes missi erant in carcere ut dicit glo. quod accusati sunt de infidelitate in officiis suis quod frequenter accidit in curiis regum. in hoc carcere sunt turbati. quod pistor fuit suspensus. licet pincerna officio suo fuerit restitutus. Moraliter autem per hortum regale intellige paradisum terrestrem qui est locus in partibus orientis. Et de paradiso grece et hortus latine. eden hebraice quod apud nos delicie interpretatur. Est enim hortus deliciarum secundum Iesu. li. xvij. quod ex omni genere ligni pomiferarum arborum est platus vel constitutus. habens in se lignum vite. Non est ibi frigus non est tuis. sed perpetua aeris temperies. Et illius medium fons prout impens totum nemus frigat. Sed per carcerem sublati modum p̄item. Quia gloria saepe virginis Katherina dixit ad purphirium. Audiri purphiri. Mundus ille velut carcere est. Cōpedes huius carcere corpora sunt cuiuslibet hominis. et enim corpus hominis quasi ipsius compes tenens animam alligata. In isto carcere mundi a quod cupidus scit liberari. sicut datum qui sit. Educ de custodia sed de carcere animam meas. Et paulus ad Philipp. j.

E e